

2. studentská konference orientalistů / The 2nd Student Conference of Oriental Studies

26. 5. 2023, velký přednáškový sál, Kampus Hybernská, Praha 1

Blízký východ 1

Izrael v zajetí ideologie: Neo-sionismus jako překážka izraelsko-palestinského smíru?

Mgr. et Mgr. Prokop Bílý, Ústav politologie FF UK

Konferenční příspěvek představí téma disertační práce s pracovním názvem „Izrael v zajetí ideologie: Neo-sionismus jako překážka izraelsko-palestinského smíru?“, která se zaměřuje na zkoumání manifestací neo-sionismu coby radikální nacionalistické ideologie ospravedlňující existenci fundamentalistického židovského státu, který svou exkluzivistickou etnonacionalistickou identitu musí obhájit tváří v tvář existenciálnímu konfliktu s Araby. Navzdory postupující globalizaci a post-moderní pluralizaci identit, spojené do značné míry s jejich deteritorializací, jsme v izraelském kontextu svědky spíše moderní teritorializace a homogenizace partikulární kolektivní identity ze strany židovských elit, což je umožňováno působením tzv. historického bloku v podobě aliance sekularismu a náboženského fundamentalismu, reprodukujícího celospolečenský konsenzus prostřednictvím gramsciovské kulturní hegemonie. Disertace nabídne prostor pro zevrubnou reflexi důsledků reprodukce partikulární nacionálně-religiózní identity jednak pro konstituci vzájemných společensko-politických vztahů uvnitř židovského státu, jednak pro vývoj izraelsko-palestinského mírového procesu.

Politické důsledky válečných zločinů v syrské občanské válce

Mgr. Bc. Karolína Hanzlová, Katedra Blízkovýchodních studií FF ZČU

Práce se zaměřuje na to, jakým způsobem občanská válka od roku 2014 ovlivnila postavení Sýrie a to jak v regionu, tak na mezinárodní politické scéně. Občanská válka samotná má mnoho aspektů a tato práce se soustředí na otázku válečných zločinů, k jejichž spáchání během války došlo. Cílem práce je v kontextu spáchaných válečných zločinů zjistit, jak se proměnilo vnímání Syrské arabské republiky ve světě, jakou roli zaujímá na současném Blízkém východě a jaký dopad měly tyto zločiny na mezinárodní politické scéně.

Práce se nejprve soustřeďuje na základní vymezení pojmů z oblasti mezinárodního humanitárního práva a klasifikuje ozbrojený konflikt v Sýrii. Dále jsou představeny nejdůležitější strany konfliktu a objasněno jejich zapojení a způsob boje. Ve stěžejní části práce jsou popsány některé ze spáchaných válečných zločinů a postoje mezinárodního společenství, dále způsob jejich stíhání a trestání.

Integrační proces do českého prostředí jako determinanta pocitu přináležení u imigrantů z oblasti Blízkého východu

Mgr. et Mgr. Kateřina Krupková, Ústav etnologie, Filozofická fakulta, Univerzita Karlova

Příspěvek se zaměřuje na imigranty, kteří mají svůj původ v oblasti Blízkého východu a mají zkušenost se životem v České republice. Integrační proces zasahuje do všech oblastí života příchozích, ale rovněž ovlivňuje přijímající majoritní společnost, v jejímž mínění o dané cílové skupině se leckdy odráží i orientalistické představy. Se začleněním člověka do nového prostředí dochází i k proměnám či k utváření nových pocitů přináležení a rovněž může dále docházet ke konfrontaci s negativními jevy, jako jsou předsudky či xenofobie (respektive v případě cílové skupiny hovoříme spíše o islamofobii, jež má v našem prostředí svá specifika), které zde mohou sehrávat podstatnou roli. Cílem je zjistit, které životní situace a důležité faktory spjaté s integrací se podílejí na utváření pocitů přináležení zvolené cílové skupiny.

Festival umění v Šírázu

Veronika Macková, Absolventka bakalářského studia na KBV (Íránistika), FF UK

Festival umění v Šírázu byl významnou kulturní akcí konající se v posledním desetiletí vlády dynastie Pahlaví (1967– 1977). V dnešní době se o festivalu píše jako o autonomní umělecké zóně stojící mimo společenské dění, existující vždy v období dvou týdnů na konci léta. Autorka příspěvku analyzuje některé z festivalových událostí (divadelní, hudební a taneční) v jejich sociopolitických kontextech, za využití teorie historické a kolektivní paměti, a konstatuje přímé provázání s politickou situací v Íránu té doby. Na konkrétních příkladech bude také ukázáno, jak se do dramaturgie festivalu promítly modernizační ideje vládnoucí dynastie, a jak odpor politických oponentů.

Blízký východ 2

Moderné otroctvo v Zálive? - Súčasná situácia zahraničných pracovníčok v domácnostiach

Bc. Jana Medved'ová, Katedra Blízkeho východu, FF UK

Je otroctvo naozaj prežitkom dávnych časov? Čo ak aj v dnešnej dobe existujú štruktúry, ktoré umožňujú vzniku niečoho, čo by sme mohli nazvať moderným otroctvom? Konferenčný príspevok sa zameria na priblíženie situácie, v ktorej sa nachádzajú zahraničné pracovníčky migrujúce za prácou do krajín Zálivu. Opúšťajú svoje vlastné domovy, aby pracovali v domácnostiach iných, kde čelia neľahkým výzvam. Za ich prítomnosť v novej neznámej krajine zodpovedá častokrát jeden jediný človek, ktorý nad nimi nadobúda rozsiahle právomoci. Práve tento sponzorský systém, ktorý domáce pracovníčky uvrhuje do situácie umožňujúcej vykorisťovanie, je neslávne známy pod menom kafāla. Príspevok svoju pozornosť venuje analýze situácie v jednotlivých domácnostiach. Odznejú autentické spovede „moderných otrokýň.“ V kontexte popisu situácie si autorka pokladá otázku, či tento stav môžeme označiť za moderné otroctvo. Autorka tiež načrte do histórie otroctva v tomto regióne, ktoré jej pomôže definovať moderné otroctvo. V závere sa potvrdí, že skúmané podmienky domácich pracovníčok v Zálive splňajú atribúty moderného otroctva.

Amṛtakunda a Ḥawḍ al-Ḥayāt – arabský preklad traktátu o indické józe

Matěj Stahl, FF UK, Dějiny a kultury Asie

Účelem tohoto příspěvku je předně stručně představit doposud nezpracovaný arabský překlad (rozšířen pod názvem Ḥawḍ al-Ḥayāt, dále jen ḤḤ) původně indického textu, který byl znám pod názvem Amṛtakunda (Nádrž s živou vodou, dále jen AK). V rámci příspěvku se především zaměříme na metodu, kterou arabský překladatel během své práce využíval. Podíváme se, jakým způsobem byla přeložena některá jógová témata a koncepty, jak se překladatel vypořádal s cizími či neislámskými myšlenkami, jaký terminologický aparát volil, co jej mohlo ovlivňovat, a z jakých důvodů. Dále se zamyslíme, zda má traktát ḤḤ nějaké paralely, a to jak po formální, tak po obsahové stránce. Tyto otázky nás dovedou k tomu, abychom zvážili překladatelskou činnost muslimských vzdělavců; podíváme se, zda mohou být nalezena společná a zobecněná pravidla vystihující způsob jejich práce. Významným východiskem při naší analýze bude teoretický model hermeneutického horizontu, který ve své univerzální hermeneutice představil Hans-Georg Gadamer.

Kořeny komunistického hnutí v Íránu a jeho vývoj do roku 1949

Ema Toušková, Katedra Blízkeho východu FF UK

Abdikace Rezy Šáha ve prospěch jeho syna, Muhammada Rezy Šáha, v roce 1941 znamenala zásadní zlom pro íránskou společnost i pro politický život v zemi. Nastalo období uvolnění cenzury a rozvoje občanských i politických aktivit. V tomto prostředí ještě ten samý rok vznikla strana Hezb-e túde-je írán (Strana íránských mas). Straně Túde se alespoň okrajově věnuje snad každá odborná publikace

zaměřující se na moderní dějiny Íránu, neboť se ve své době stala jednou z nevlivnějších politických sil v zemi. Počátky íránského komunistického hnutí je ale třeba hledat u její méně známé předchůdkyně, Perské komunistické strany (PKS), jejíž kořeny sahají až před rok 1920. Ideologické rozepře mezi členy PKS a zakladateli Túde navíc dobře ilustrují pestrost a dynamiku uvnitř tehdejších íránských levicových kruhů. Cílem konferenčního příspěvku bude přiblížit vývoj komunistického hnutí od jeho počátků přes období největšího rozvoje na začátku 40. let po úpadek ztělesněný postavením strany mimo zákon v roce 1949.

Indie, Indonésie a Tibet

Dalitský a bahudžanský digitální aktivismus v Indii: Případová studie proti-kastovního diskurzu na platformě Round Table India

Tereza Menšíková, Masarykova univerzita, Ústav religionistiky, pracoviště CEDRR

Rozmach sociálních médií ve 21. století výrazně ovlivnil marginalizované komunity a sociální hnutí, která bojují proti diskriminaci. Přístup k digitálním technologiím otevřel pro mnohé novou cestu navazování spojení a šíření myšlenek překonávajících nejen geografické, ale i sociální a kulturní bariéry mezi různými komunitami ve společnosti. Ve svém příspěvku se zaměřuji na využívání digitálních technologií aktivisty z konkrétních dalitských a bahudžanských komunit v Indii k analýze role náboženství a buddhismu v jejich proti-kastovním diskurzu. Představovaný výzkum přispívá k pochopení rolí náboženských a sekulárních motivů pro sociálně-politickou mobilizaci marginalizovaných komunit s přesahem do vnímání modernity a otázek post-kolonialismu. Prostřednictvím komputační analýzy textu skrze analýzu sémantických sítí kookurence slov a tematického modelování na korpusu příspěvků z platformy Round Table India poukazují na potenciální proměny diskurzu sebeidentifikace na základě dalitství a provázanost politických a sociálně-náboženských aspektů ámbédkaritského buddhismu.

Dějiny oboru Indonesistika na FF UK

Kateřina Sládková, Orální historie – soudobé dějiny, FHS UK

V letošním roce oslaví Indonesistika sedmdesát let od etablování na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Příspěvek představí aktuální stav bádání v rámci diplomového projektu, který zpracovává dějiny tohoto oboru zejména mezi roky 1953–1974. Cílem výzkumu je přiblížit dějiny oboru a osudy aktérů tohoto pracoviště na pozadí doby. Ve chvíli, kdy postrádáme sekundární literaturu věnující se tématu, pracuje autorka metodou orální historie a s archivními prameny. Na základě tohoto výzkumu budou připomenuty výrazné osobnosti oboru a jejich klíčová díla. Institucionální a oborové dějiny se v rámci české orální historie stávají novým badatelským trendem. Jaká během výzkumu vykristalizovala metodologická úskalí a jaké orálně-historické přístupy se zdají být pro tento projekt relevantní? I na tyto otázky se příspěvek zaměří.

Dhvanivāda - Teorie ozvuku

Dominik Tůma, Ústav asijský studií, indologie

Sanskrtská poetika se coby svébytná literárně-teoretická disciplína rozvinula na území Indie dle datace nejstaršího do současnosti dochovaného textu v 7. st. n. l. a následně si zachovala i přes ústup kosmopolitní role sanskrtu v 2. tisíciletí n. l. na úkor vernakulárních jazyků živé pole působnosti prakticky až do novověku. Za jeden z jejích konstitutivních momentů platí druhá polovina 9. st., kdy kašmírský teoretik Ánandavardhana formuluje tzv. teorii dhvani – teorii „ozvuku.“ V protikladu k dřívějším poetikám, jež se soustředily především na analýzu syntaktických figur a sémantických tropů, předkládá Ánandavardhana ve své poetice Dhvanjáloka tvrzení, že duši poezie a umělecké literatury vůbec tvoří tzv. dhvani – třetí, samostatná sémantická funkce jazyka, jež doplňuje význam doslovný a přenesený, zodpovídá za vyjádření obsahu emočního a jejíž název se do češtiny nabízí přeložit slovem ozvuk. Příspěvek si klade za cíl ozřejmit Ánandavardhanovu teorii s otevřeným ohledem na její aplikovatelnost mimo sféru sanskrtské literatury.

Ozvěny cucání dalajlamova jazyka v online prostoru

Martin Hanker, Ústav asijských studií FF UK

Když dalajlama vyzval při slavnostním okamžiku malého chlapce, aby mu ocucal jazyk, nikdo se nad tím ani nepozastavil. Když úryvek ze záznamu téže ceremonie sdílela indická influencerka na sociálních sítích, rozpoutal se chaos. Ve svém odsuzujícím komentáři kritizovala dalajlamovu morální integritu a pozastavovala se nad chlapcovým osudem. Economic Freedom Fighters v reakci na zveřejněné video volali po dalajlamově zatčení a odsouzení za pedofilii. Dalajlamova kancelář vydala veřejné prohlášení obsahující omluvu, což mediální krizi pouze prohloubilo.

Co se vlastně stalo a proč? Ve svém příspěvku se soustředím na diskurzivní analýzu příspěvků na sociálních sítích a mediálních výstupů, které celou kauzu doprovázely. Relativně bezprecedentní zapojení akademiků do živých diskuzí pak implikuje až překvapivou komplexnost této situace. Identifikuji proto argumentační linie jednotlivých zájmových skupin, které zasadím do příslušného kontextu. V závěru načrtnu potenciální problémy, které tato aféra ještě může způsobit.

„My jsme Tibeťané, a toto je náš příběh“: narativy o tibetském buddhismu a další propagandistické strategie a techniky Tibetského muzea

Mgr. Martin Špírk, Ústav religionistiky – Filozofická fakulta, Masarykova univerzita (MUNI)

Tibetské muzeum v indické Dharamsale je jediným muzeem na světě, které spadá pod přímý dohled Tibetské exilové vlády (Central Tibetan Administration, CTA). Za dvacet let své existence prošla tato instituce různými změnami – těmi nejvýznamnějšími bylo přestěhování muzea z chrámového komplexu Cuglakhang do areálu budov CTA v Dharamsale a vznik zcela nové stálé expozice. Z původní výstavy „Long Look Homeward“, jejímž cílem bylo reflektovat vzpomínky Tibeťanů na hrůzy čínské okupace prostřednictvím rétoriky tzv. katastrofického svědectví (Keränen et al., 2015), se zrodila

expoziční zcela nová s názvem „I am Tibetan, this is my story“, jež zaměřuje své vyprávění na tibetskou kulturu, historii a zkušenosti z exilu tak, aby svými narativy čelila oficiální čínské propagandě.

Na základě analyzovaných dat ze dvou terénních výzkumů (2019, 2022) se v tomto příspěvku snažím ukázat, jak se v instituci Tibetského muzea proměnily sebeprezentační a propagandistické strategie, jakou roli v těchto narativních hraje téma tibetského buddhismu a jaké technologie muzeum využívá při snaze ovlivnit názory svých návštěvníků.

Čína a Korea

Námet krajiny nesmrtelných v čínském výtvarném umění

Klaudia Ďurajková, Univerzita Palackého, Katedra Asijských studií

Značné množství archaizmů objevujících se v čínském umění 20. a 21. století je zakoreněné v náboženství a filozofii, přičemž mezi nejfrekventovanější patří symbolika související s taoistickým myšlením a konceptem nesmrtelnosti. S pokusy o dosažení věčného života souvisí celá plejáda námětů a symbolů. Naproti mytologickým stvořením a motivům z rostlinné a živočišné říše se v čínském umění v spojitosti s touto tematikou objevují především vyobrazení samotné krajiny nesmrtelných, přičemž tento napříč stoletími recyklovaný druh motivu se s mírnými obměnami zachoval až do dnešní doby. Naproti tomu, že celková estetika a základní charakter krajiny nesmrtelných spočívající v jejím imaginativním vizuálním působení a magicko-spirituálním symbolismu jsou i v moderním a současném umění do velké míry zachované, dnešní umělci tento námět často zachytávají atypickým, tradici provokujícím způsobem, a to nejen co se týká štetcové techniky, ale i samotného významu a funkce vyobrazování sféry nesmrtelných. Cílem příspěvku je představit rozličné způsoby umeleckého stvárňování krajiny nesmrtelných a popsat, jakým způsobem je tento archaický motiv reinterpretovaný v současných umeleckých dílech.

Kantonsko-hongkongská škola příběhů ze světa umění boje

Petr Vrána, Katedra sinologie, FF UK

Příspěvek stručně představí „Kantonsko-hongkongskou školu příběhů ze světa umění boje“ (Yue Gang pai jiji xiaoshuo 粵港派技擊小說), specifický proud čínské literatury třicátých až šedesátých let 20. století, v dobovém společenském a literárněhistorickém kontextu a poukáže na vybrané charakteristiky próz řazených k tomuto subžánru. Příběhy, jejichž protagonisty jsou nejčastěji legendární osobnosti Jižního Shaolinu a významní mistři čínských bojových umění, vycházely jako romány na pokračování, popř. též jako povídky, především v kantonských a hongkongských periodikách; od konce čtyřicátých let minulého století byly ve větší míře vydávány i v sešitové a knižní podobě. Tyto příběhy bývají obvykle řazeny do žánru wuxia (武俠), jenž je v posledních letech předmětem akademického výzkumu. „Kantonsko-hongkongská škola příběhů ze světa umění boje“ však stojí do značné míry stále stranou zájmu badatelů.

Orientalismus ve filmu a televizi: obraz Východu očima Západu

Mgr. Monika Hálová, Katedra asijských studií, Univerzita Palackého v Olomouci

S rostoucí popularitou asijské kultury na Západě se rozšiřuje její reprezentace ve všech formách moderních médií, jako jsou například film a televize. Jak jsou však tyto kultury v západní tvorbě reprezentovány? Jedná se o autentické vyobrazení těchto kultur, nebo se tvůrci opírají pouze o zažitá stereotypy, které se mohou jen velmi málo podobat realitě? Otázkou tedy je, zda se ve filmové a televizní tvorbě může divák setkat s orientalismem pozitivním, který kultury sblíží, nebo naopak s orientalismem negativním, který má za následek oddalování kultur. Cílem tohoto příspěvku je zmapovat orientalizující prvky vyskytující se ve filmové a televizní tvorbě západní produkce a představit tak nejstěžejnější orientalizující díla, která pomáhala a pomáhají v průběhu času utvářet obraz Východu v očích západního diváka. Zároveň si příspěvek klade za cíl kriticky zhodnotit vývoj situace a současný stav reprezentace asijských kultur v těchto moderních médiích.

Ženské postavy v jihokorejských filmech 50. let

Ester Pospíšilová, Asijská studia, FF UK

Příspěvek posluchače seznámí s typy a prezentací ženských postav v jihokorejských filmech 50. let. Jižní polovina země postižená desetiletími japonské nadvlády a devastující korejskou válkou se v 50. letech mění pod vlivem moderních výtvarných děl. Dobové filmy pracují s tématem společenského postavení žen v měnícím se světě. Skrze krátké uvedení do kinematografie 50. let ukáží, jak byly ženy v těchto filmech vyobrazovány: jako matky, dcery, vdovy, samostatné podnikatelky, nehodné manželky a objekty touhy. Současně bývají filmy 50. let mravoučné, ty jihokorejské nevyjímaje. Jaké ženy jsou prezentovány jako pozitivní vzory, které jsou naopak zhoubou pro své okolí? Za první republiky bylo vyprodukováno kolem dvou set snímků, přes třicet jich je volně dostupných na kanálu Korejského filmového archivu Korean Classic Film. Posluchače seznámím s těmi nejvýznamnějšími a nejzajímavějšími: Madam Freedom (1956), Šéfová (1959), Svatba z lásky (1960), Služka (1960) a dalšími.

Japonsko

Mýty a Metamorfózy: Fantastické světy v moderní japonské literatuře

Marcel Koníček, Ústav Asijských studií

Ačkoli je jako prototypická forma literatury často chápána mimetická literatura, fantastické prvky jsou neoddelitelnou součástí nejen žánrové, ale i vysoké literatury. Japonská postmoderní „čistá“ literatura je na fantastické prvky obzvláště bohatá, což nás vede k otázkám o podobách, funkcích a motivaci fantastických elementů v těchto dílech.

Ve své dizertační práci se za použití teoretického rámce založeného na teorii fikčních světů a nepřirozené naratologie věnuji fantastickým prvkům v dílech čtyř japonských autorů – Óho Kenzaburó, Murakamiho Harukiho, Medoromy Šuna a Tawady Jóko. Na fantastiku pohlížím jako na

hru s tím, co je možné a nemožné ve fikčním světě díla, a jako na narativní prostředek umožňující vyjadřovat významy, které pomocí mimetických vyjadřovacích prostředků není možné vyjádřit.

V tomto příspěvku představím svou práci, teoreticko-metodologický rámec, na němž je postavená, a hlavní výsledky mého výzkumu.

Role japonské aristokracie v politickém životě společnosti v moderních dějinách.

Proč aristokracie přišla o politickou moc – příčiny jejího oslabení.

Mgr. Ivana Králiková, Ústav světových dějin FF UK

Disertační projekt se zabývá především rolí dvorské aristokracie od 2. pol. 19. stol. do 1. pol. 20. stol. A dále způsobem, jak se vyrovnávala se silným dopadem západních vlivů, které daly nový směr dalšímu politickému a kulturnímu vývoji Japonska.

Cílem je prozkoumat a definovat, jakou roli hrála dvorská aristokracie kuge (公家, císařská rodina a rody s ní spjaté) a od roku 1869 kazoku (華族) v celém procesu modernizace Japonska a kdy nastal politicko-společenský zlom, při kterém se aristokracie stala hlavním hybatelem těchto změn. Prostřednictvím jakých procesů se tento zlomový okamžik uskutečnil a jaké motivy za ním byly. Dalším cílem je vyhledat a určit příčiny, proč aristokracie postupně ztrácela politickou moc v zemi. Jaká byla role císaře, dvorské aristokracie a japonské tradiční kultury v procesu vyrovnávání se s výrazným dopadem politicko-společenských vlivů westernizace, který byl pro další politický a kulturní vývoj v moderním Japonsku nový směr neméně významný.

Projekt disertační práce bude zpracován za využití primárních i sekundárních zdrojů, s důrazem na pozitivistický přístup. Tato studie se zaměří na analýzu vnitřní i zahraniční politiky v rámci hlubšího zkoumání historického procesu restaurace, abolice a postupné obnovy politicko-společenského vlivu dvorské aristokracie prostřednictvím politické a společenské aktivity a zahraniční diplomacie na pozadí politicko-historických změn v Japonsku, ale i v rámci mezinárodních vztahů.

Nepriamy preklad japonskej literatúry na Slovensku

Veronika Šokyová, Katedra Východoázijských štúdií, UK FIF, Bratislava

Príspevok sa zaoberá problematikou nepriameho prekladu, tiež nazývaný „preklad z druhej ruky“ v kontexte japonskej literatúry na Slovensku. V teoretickom úvode sa zaoberá nepriamym prekladom všeobecne a predstavuje aktuálny stav jeho výskumu. Pozoruje jeho neustálenú terminológiu a približuje tento fenomén z pohľadu slovenskej, svetovej a japonskej translatológie. Zostavením bibliografie japonských diel preložených do slovenského jazyka analyzujeme tendencie v preklade japonskej literatúry na Slovensku a opisujeme ich kvantitatívne. Na základe analýzy konkrétneho prekladu z druhej ruky približujeme tendencie nepriameho prekladu japonských diel do slovenčiny.

English-language Panel 1

Women and their liberation in the Avadānaśataka

Denis Barát, absolvent ÚAS, FF UK

In general, only a small portion of the corpus of Buddhist literature mentions women and even smaller number is devoted to their experiences. The depictions vary from explicit affirmations of their spiritual capabilities to disparaging remarks. This paper is devoted to the way gender and its relevance to soteriology are presented in a less studied source, the ten avadānas of nuns in the Avadānaśataka. Each of these narratives tells a story of a woman who achieved liberation and explains the virtuous actions from their past lives which brought about the conditions of their present life. It is found that the stories do not essentialize womanhood or even thematize it in the context of soteriology. This insignificance of gender can be taken as signifying that women's spiritual capabilities are not different from men's, thus asserting their full soteriological agency.

The double truth theory

Ester Fischerová, UFAR, the department of philosophy

The presentation will examine the double truth theory that emerged in the twelfth century and its impact on philosophy across various religions, such as Christianity, Islam, and Judaism. My diploma thesis focused on Maimonides and Averroes' approaches to the theory and how different and nuanced approach each scholar had, while my forthcoming dissertation will delve into its spread and implications it had on the philosophical world of the era. The double truth theory involves the truth of revealed religion (Christianity, Judaism, or Islam) versus the truth of philosophy in its broadest sense – the truth of science. Does each truth convey the same message? And if not, what are the implications? Overall, the presentation and thesis aim to explore the historical significance of this theory and its relevance to modern philosophical discourse.

About a cartoon: looking at Liao Bingxiong's "Ragged verses and pictures—a gift to all dogmatists"

Mariia Guleva, KSI, FF UK

In this presentation I propose to look at one cartoon published in 1957 as a part of Hundred Flowers campaign in China. Created by a prominent cartoonist Liao Bingxiong (1915–2006) as part of a longer and unfinished series, "Ragged verses and pictures—a gift to all dogmatists" serves as an informative entry point to scrutinise the politics of the PRC, the relations between art, mass media, and party / state, and individual fates of people engaged in cultural production of 1950s China, as well as the possible broader consequences of such engagements. I use this single item to demonstrate what and how a historian can learn about the past from visual sources, especially such understudied ones as newspaper or magazine cartoons.

English-language Panel 2

**In mind hope like jewel will shine, and accomplished may be all wishes of mine!
Or how to get whatever you want by worshipping the Three Pishaci Sisters**

Petr Jandáček, Institute of Asian Studies, Charles University

The paper focuses on a ritual called in Tibetan sha za'i gnod sbyin mo mkha' 'gro ma kun nas 'khyil ba'i rtogs pa las byung ba'i sgrub thabs. In tradition, it is ascribed to Nagarjuna (2nd century CE) and transmitted to translator Bari Lotsawa (1040-1111) by master Vajrasana (11th century CE). According to (con)text, it happened "when lama Bari Lotsawa was staying in India, he was very poor, and lama Vajrasana gave him this advice". Interestingly, the ritual appears not only in a compendium of practical magic called Bari Beubum but also in Tibetan Tanjur (canonical collection of commentaries on Buddha's teachings), at least in Ganden (Golden), Narthang and Peking editions. I will examine the content of the ritual, its versions, commentaries, and social context in the so-called Later Spread of the Teachings (ca 10th cent. - 1249).

Establishment of Czechoslovak-Japanese Diplomatic Relations within their Political and Military Alliance 1918-1920

Mgr. Daniel Lochman, Ústav světových dějin, FF UK

The paper attempts to characterize and understand the establishment of Czechoslovak-Japanese diplomatic relations within their political and military cooperation during 1918-1920. The current Japanese and Czech MOFAs claim mutual diplomatic relations to be established in 1920 when Karel Pergler, the first Czechoslovak minister, presented his credentials to Prince Regent Hirohito. Thus both MOFAs decided to celebrate the 100th anniversary in the year 2020. On the other hand, the author's extensive research of primary sources in Czech and Japanese archives, helped to argue to had celebrated the centenary of establishing diplomatic relations a year sooner, in 2019. Before Karel Pergler became the minister, the diplomatic post was assigned to Comdt. Václav Němec, the first Czechoslovak military attaché in 1918 and the first chargé d'affaires in 1919, was officially recognized by both Czechoslovak and Japanese governments the same year. Therefore, the 100th anniversary was to be celebrated in 2019.

Covid-19 Conspiracies and China's Soft Power: Analysing News and Twitter Narratives in Pakistan

Shirin Naseer, Palacky University Olomouc, Department of Asian Studies

The COVID-19 pandemic triggered the amplification of pre-existing biases against China and the rise of new perspectives. As the world coped with a devastating viral infection, China, additionally, grappled with the pressures of a hostile external environment. When China developed a vaccine, Pakistan - its longstanding "all-weather friend" - became the first country to receive a batch. Pakistan is the most positively inclined country towards China. However, the

influence of global anti-China narratives on Pakistan's media discourse is yet to be assessed. This study explores Pakistan's Twitter-sphere and news media (Express Tribune, Dawn, and Jang), where both channels have engaged with global narratives and shared doubts about the origins of the virus and the efficacy of vaccines. We will review narratives on China and Chinese vaccines among China's most favorable audience, identify the prevalence of conspiracy theories, and assess the influence of global anti-China narratives on China's image in Pakistan's media circles.